

ШИНКАРЬОВ Юрій Вікторович, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри правового регулювання економіки Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, <https://orcid.org/0000-0003-1173-7975>

ЩОДО ОКРЕМИХ АСПЕКТІВ ПРИЗНАЧЕННЯ ПОКАРАННЯ ЗА КРАДІЖКУ ПОЄДНАНУ ІЗ ПРОНИКНЕННЯМ У ЖИТЛО, ІНШЕ ПРИМІЩЕННЯ ЧИ СХОВИЩЕ

Шинкарьов Ю. В. Щодо окремих аспектів призначення покарання за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище.

Стаття присвячена аналізу проблематики призначення покарання за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище. Наголошується на особливостях призначення покарання за вчинення такого правопорушення за умови воєнного стану. Дослідження спирається на праці сучасних вчених у галузі кримінального права, які досліджували означене питання та на практику правозастосування джерелом якої став Єдиний державний реєстр судових рішень. Констатується, що відкрита агресія проти України породила складні виклики та реакцію з боку законодавця який запровадив до структури чинного Кримінального кодексу низку новел, направлених на посилення кримінальної відповідальності за вчинення кримінальних правопорушень проти власності зокрема. Наводиться думка вчених про те, що сам факт вчинення крадіжки за наявності оголошеного воєнного стану приводить до необхідності кваліфікувати діяння обов'язково за ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України. При вчиненні крадіжки поєднаної із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище автоматично відбувається призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень, оскільки за наявності оголошення воєнного стану кожна крадіжка вважається вчиненою за наявності кваліфікуючої обставини. При цьому, незважаючи на такий висновок, що підтримується багатьма вченими, аналіз практики призначення покарання демонструє наявність і іншого підходу. В окремих вирокх суду, за якими призначалося покарання за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище відсутня також кваліфікація діяння як крадіжки вчиненої в умовах воєнного стану. При чому така ситуація спостерігається при постановленні вироку через декілька років після впровадження відповідних змін. Але, все ж таки в більшості випадків спостерігається алгоритм призначення покарання за сукупністю ч.3 та ч. 4 ст. 185 КК України відповідно.

Ключові слова: крадіжка, проникнення у житло, інше приміщення чи сховище, воєнний стан, війна, призначення покарання.

Постановка проблеми у загальному вигляді. За весь час існування людського суспільства були наявні особи, які мали бажання збагатитися не за допомоги своєї наполегливої праці, а шляхом збагачення через незаконне заволодіння продуктами праці інших осіб, що завжди викликало негативну реакцію як з боку суспільства, так і з боку держави. Особливу реакцію завжди викликала крадіжка вчинена із проникненням у житло чи сховище, оскільки правопорушник посягав не тільки на право власності особи, а й порушував недоторканість житла особи, зокрема породжуючи у особи відчуття незахищеності власної оселі чи місця де зберігається майно цієї особи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми кримінальної відповідальності та покарання за крадіжку, в тому числі за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, в тому числі і під час воєнного стану, знайшли висвітлення у наукових працях таких вчених, як: Возюк А.А., Лотоцький М.В., Острогляд О.В., Сподарик Ю.В., Хавронюк М.І.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Представлена стаття має на меті дослідження проблематики призначення покарання за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, вчинену в умовах воєнного стану.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Дослідження статистики показує, що вчинення крадіжок, поєднаних із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище, є достатньо розповсюдженим явищем, в тому числі за останні роки при введєнні режиму воєнного стану. Так, в літературі наводиться певна статистика, відповідно до якої за 2023 рік було зафіксовано 3 647 квартирних крадіжок, з проникненням до автомобілів крадіжка була вчинена 2 266 разів, кишенькових крадіжок було вчинено 1601 разів та 769 було вчинено крадіжку з дач, садиб чи маєтків. Такі показники дозволи науковцям зробити

висновок про загальне зростання кількості крадіжок, в тому числі вчинених на території складів, баз, магазинів та інших торгівельних підприємств. Зафіксовано було і збільшення кількості крадіжок поєднаних із проникненням до квартир, автомобілів та відносно кишенькових крадіжок. [1, с. 628]. Незважаючи на загалом значну кількість крадіжок, поєднаних із проникненням в житло, інше приміщення чи сховище, що відбуваються за останні декілька років, учені констатують відсутність значного їх зростання з початку повномасштабного вторгнення в Україну. У літературі це пояснюється низкою факторів: по перше – високою правовою свідомістю та належною громадянською позицією громадян України, які самостійно, ще до прибуття на місце правопорушення правоохоронців, затримували осіб, які таємно або відкрито намагалися заволодіти предметами чужої власності (так званих мародерів у широкому значенні терміну), що, безумовно, зупиняло на шляху вчинення правопорушення значну кількість нестійких до цього осіб; по друге, значним підсиленням на законодавчому рівні кримінальної відповідальності за вчинення правопорушень проти власності в умовах воєнного стану, що своєю чергою проявилось у значному збільшенні розміру покарання, яке передбачається за їх вчинення, зокрема ч. 4 ст. 185 Кримінального кодексу України; по третє, складністю фіксації таких правопорушень, факт вчинення яких може стати відомим через значний проміжок часу після їх вчинення, що ускладнює їх реєстрацію та розслідування, а особливо це стосується правопорушень, вчинених на тимчасово окупованій території – що у сукупності обумовлює значну латентність таких правопорушень [2, с. 317].

Є фактом, що збройна агресія проти України обумовила необхідність більш гострого реагування на певні виклики і актуалізацію застосування державних механізмів протидії злочинності. Тому, законодавець прийняв

доповнення до чинного Кримінального кодексу України ввівши до низки статей особливої частини КК кваліфікуючу обставину, яка передбачає відповідальність за вчинення кримінального правопорушення в умовах воєнного або надзвичайного стану. Поява цієї кваліфікуючої ознаки докорінним чином вплинула на остаточно призначене особі покарання. Кравець Р.Ю. з цього приводу зазначив, що «03 березня 2022 року законом України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо посилення відповідальності за мародерство» № 2117-IX, частину 4 статті 185 Кримінального кодексу України було доповнено, а саме тим, що крадіжка вчинена у великих розмірах чи в умовах воєнного або надзвичайного стану, карається позбавленням волі на строк від п'яти до восьми років. Таким чином, частина 1 статті 185 Кримінального кодексу України тимчасово, на період дії воєнного стану, була змінена на частину 4, незалежно від того, що саме особа протиправно таємно привласнила собі (чи то незначну кількість продуктів з магазину, чи то цінне майно, що підпадає під кваліфікаційну ознаку «у великих розмірах»). У результаті проста крадіжка (мається на увазі без кваліфікуючих ознак) з проступку переросла в тяжкий злочин» [3]. Саме на цю проблематику звертав увагу у своїй статті і Сподарик Ю.В., наголошуючи на тому, що «18. 07. 2024 року Верховна Рада України ухвалила законопроект про підвищення суми крадіжок, за які передбачена кримінальна відповідальність. Проект закону № 11068 підтримали 243 депутати, і вже від 09. 08 .2024 він набув чинності. Відтепер сума крадіжки, за яку наступає кримінальна відповідальність, становить 3 028 грн (було 302,8 грн). У цьому є суттєва відмінність, і як показує судова практика, така зміна була необхідною, так як Єдиний державний реєстр судових рішень містить значну кількість вироків, за якими винним призначається покарання, яке неспівмірне з учиненими ними крадіжками» [4, с. 308].

Тому значна кількість науковців поставила низку запитань щодо обґрунтованості рішень законодавця, спрямованих на суттєве посилення покарання за крадіжку, а також їх відповідності реальним соціальним потребам суспільства в умовах різкого зростання суворості санкцій за цей злочин. Виникає також питання про вимушеність подолання судами при призначенні покарання складної ситуації, що склалася внаслідок достатньо поспішної зміни законодавцем відповідної правової норми, що може свідчити про необхідність подальшого коригування положень ст. 185 КК України [5]. Як вважає Сподарик Ю.В., «Нові зміни спричинили чимало проблем, які потрібно буде вирішувати на практиці. Законодавець допустив чимало помилок, що погіршують кримінально-правовий захист суспільних відносин від суспільно небезпечних діянь» [4, с. 308].

Продовжуючи дискусію щодо появи нової кваліфікуючої ознаки, Вознюк А.А зазначив, що внесення до окремих складів кримінальних правопорушень кваліфікуючих чи особливо кваліфікуючих ознак, які пов'язуються із вчиненням кримінального правопорушення під час воєнного або надзвичайного стану, має не тільки позитивні, а й негативні наслідки в тому числі. По перше, викрадення предметів власності на незначну суму (в

тому числі продуктів харчування) за наявності таких кваліфікуючих обставин вважається тяжким злочином і кваліфікується за ч. 4 ст. 185 КК. Це обумовлює як призначення такій особі покарання у виді позбавлення волі, так і застосування до неї найбільш суворого запобіжного заходу у вигляді взяття під варту. Це викликає закономірне питання про неспіврозмірну суворість існуючого закону. По-друге, оскільки ч. 1 ст. 185 КК України відноситься до кримінальних проступків, то розслідуванням таких діянь займалися органи дізнання, що істотно збільшувало обсяг їхньої роботи, нині розслідуванням крадіжок повинні займатися органи слідства, що призводить до їх перенавантаження, оскільки вони і так працюють з більш тяжкими деліктами [2, с. 317].

Незважаючи на те, що в основному статті, дотичні до предмету дослідження зосереджені на постановці низки проблем загальнотеоретичного характеру, є і дослідження присвячені проблематиці правозастосування та її аналізу. Так, у дослідженнях визначається, що у переважній кількості випадків за вчинення крадіжки в умовах воєнного або надзвичайного стану, суди призначають покарання відповідно до його найнижчої межі встановленій у санкції статті, а саме 5 (п'ять) років позбавлення волі. При чому, призначення цього покарання достатньо часто супроводжується звільненням від відбування покарання у виді позбавлення волі із випробуванням. Також докладний аналіз вироків привів дослідників до думки, що вчинення крадіжки жодним чином не було пов'язано із умовами викликаними наявністю правового режиму воєнного стану, окрім того що правопорушення відносно яких були постановлені вирокі – були вчинені протягом його дії. Це призводить до висновку про те що ані війна ані запровадження правового режиму воєнного стану не вплинуло на вчинення крадіжки у напрямку полегшення її вчинення. В результаті було поставлено питання про різницю між крадіжкою в звичайний період часу і вчиненою під час війни та в умовах воєнного стану, якщо така крадіжка була вчинена на локації, де бойові дії не ведуться. [3]

Такого роду питання породило жваву наукову дискусію серед учених. Одна група вчених вважає, що дана кваліфікуюча ознака (вчинення правопорушення в умовах воєнного або надзвичайного стану) повинна діяти виключно в умовах бойових дій, на окупованих територіях, на локаціях місцезнаходження або проходження військ. Інші вчені вважають що для встановлення даної ознаки достатньо лише факту наявності умов правового режиму воєнного стану, без використання умов, викликаних ним під час вчинення кримінального правопорушення. До того ж, посилення кримінальної відповідальності повинно відбуватися автоматично при введенні даного правового режиму і розповсюджуватися на всі випадки вчинення правопорушення в незалежності від конкретного місця його вчинення - для її встановлення вимагається лише наявність умов воєнного стану, а не їх використання під час вчинення кримінального правопорушення. Як висновок – за наявності даної кваліфікуючої обставини до відповідальності необхідно притягувати й осіб, які вчинили кримінальне правопорушення й поза локальною територією де оголошено воєнний стан (у разі

його оголошення лише в окремих регіонах або територіях) [2, с. 313].

На це питання, певною мірою риторичне може дати відповідь тільки аналіз практики призначення покарання. Яким же чином поява такої кваліфікуючої обставини вплинула на порядок призначення покарання за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище?

Логічно було б вважати, що оскільки в Україні введений режим воєнного стану, то за його наявності і при проникненні у житло, інше приміщення чи сховище – повинна в обов'язковому випадку спостерігатися сукупність кримінальних правопорушень. Виявляється, що ні.

Так, Полтавський районний суд Полтавської області у вироку по справі № 545/3246/20 від 26.06.2024 ухвалив: «Визнати ОСОБА_4 винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 185, ч. 2 ст. 185 КК України, та призначити покарання: за ч. 3 ст. 185 КК України у виді трьох років позбавлення волі; за ч. 2 ст. 185 КК України у виді двох років позбавлення волі» [6]. Відповідно до ч. 4 ст. 70 КК України остаточне покарання обвинуваченому ОСОБА_4 було визначено за сукупністю злочинів шляхом поглинання менш суворого покарання за цим вироком більш суворим за вироком Ленінського районного суду м. Полтави від 03.04.2023, остаточного визначивши до відбування покарання у виді трьох років 1 місяця позбавлення волі.

Ба більше, такий саме алгоритм призначення покарання не є поодиноким. Так, Сосновський суд м. Черкаси у вироку зазначив: «Визнати ОСОБА_4 винним у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 185 КК України. Призначити покарання ОСОБА_4 за ч. 3 ст. 185 КК України у вигляді 3 (трьох) років позбавлення волі. На підставі ст. 70 ч. 4 КК України шляхом часткового складання покарань за вироком Соснівського районного суду м. Черкаси від 06.04.2022, яким ОСОБА_4 засуджений за ч. 3 ст. 15, ч. 3 ст. 185, ч. 4 ст. 70 КК України до 5 (п'яти) років 1 (один) місяць позбавлення волі, остаточного призначити до відбуття 5 (п'ять) років 6 (шість) місяців позбавлення волі» [7]. І знову ж таки, питання врахування факту дії воєнного стану під час кваліфікації та призначення покарання залишається поза увагою.

Така сама ситуація спостерігається і в низці наступних виявлених вироків: «ОСОБА_3 визнати винним у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 15- ч. 2 ст. 185 та ч. 2 ст. 15 - ч. 2 ст. 185 КК України і призначити покарання: за ч. 3 ст. 15- ч. 2 ст. 185 КК України - 2 роки позбавлення волі; за ч. 2 ст. 15 - ч. 2 ст. 185 КК України - 3 роки позбавлення волі. На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю злочинів шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим визначити покарання 3 роки позбавлення волі; [8] «ОСОБА_5 визнати винним у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 185, ч. 2 ст. 185 КК України, та призначити покарання: за ч. 3 ст. 185 КК України - у виді трьох років шести місяців позбавлення волі; - за ч. 2 ст. 185 КК України - у виді двох років позбавлення волі. Згідно з ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю злочинів шляхом часткового складання призначити ОСОБА_5 покарання у

виді трьох років семи місяців позбавлення волі» [9].

Ще раз необхідно нагадати, що внесення змін до Кримінального кодексу щодо введення до ст. 185 КК такої кваліфікуючої обставини як вчинення кримінального правопорушення в умовах воєнного або надзвичайного стану з'явилася ще у 2022 року і правовий режим воєнного стану триває безперервно. З даного вироку є абсолютно не зрозумілим, чому суд не врахував дану обставину при кваліфікації діяння і, відповідно, призначенні покарання. Це можна було б аргументувати тим, що діяння особою було вчинено до моменту набрання відповідними змінами чинності. Як відомо, закон що підсилює кримінальну відповідальність, збільшує покарання або іншим чином погіршує правове становище особи зворотної сили немає. Поява кваліфікуючої обставини, яка, як зазначалося вище, фактично підмінила собою ч. 1 ст. 185 КК України, оскільки саме за нею повинні кваліфікуватися всі без виключення крадіжки – саме і виступає обставиною такого роду. Прикладом може слугувати такий вирок: «Ковпаківський районний суд м. Суми в складі головуючого судді ОСОБА_1, за участю секретаря судового засідання ОСОБА_2, прокурора ОСОБА_3, обвинуваченого ОСОБА_4, розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі суду кримінальне провадження внесене до ЄРДР №12018200440001951 від 13.06.2018 та №12018200440002440 від 26.07.2018 по обвинуваченню ОСОБА_4, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця с. Романівка Криворізького району Сумської області, громадянина України, з середньою освітою, офіційно не працюючого, проживаючого за адресою АДРЕСА_1, раніше судимого Своїми умисними діями ОСОБА_4 вчинив злочин, передбачений ч. 3 ст. 15, ч. 3 ст. 185 КК України, тобто незакінчений замах на таємне викрадення чужого майна (крадіжку), вчинену повторно, за попередньою змовою групою осіб, поєднану з проникненням у інше приміщення. ОСОБА_4 визнати винуватим у пред'явленому обвинуваченні у вчиненні кримінальних правопорушень передбачених ч. 3 ст. 185, ч. 3 ст. 15 ч. 3 ст. 185 КК України та призначити покарання: за ч. 3 ст. 185 КК України на підставі ст. 69 КК України у виді обмеження волі строком на два роки; за ч. 3 ст. 15 ч. 3 ст. 185 КК України на підставі ст. 69 КК України у виді обмеження волі строком на один рік. На підставі ч. 1 ст. 70 КК України за сукупністю кримінальних правопорушень шляхом поглинання менш суворого покарання більш суворим остаточного призначити ОСОБА_4 покарання у виді обмеження волі строком на два роки» [10]. Як ми бачимо, діяння було вчинено до внесення відомостей до ЄРДР, що відбулося у 2018, а отже і відсутні правові підстави кваліфікувати дане діяння, як таке що вчинене в умовах воєнного стану.

Але слід констатувати, що більшість вироків, за якими призначалося покарання за вчинення крадіжки, поєднаної із проникненням у житло, інше приміщення або сховище, відповідають існуючій парадигмі призначення покарання за вчинення крадіжки. Більшість досліджених вироків мають наведений алгоритм призначення покарання: «Призначити ОСОБА_6: за ч. 2 ст. 185 КК України покарання у виді позбавлення волі

строком на два (2) роки; за ч. 3 ст. 185 КК України покарання у виді позбавлення волі строком на чотири (4) роки; за ч. 3 ст. 15, ч. 4 ст. 185 КК України покарання у виді позбавлення волі строком на п'ять (5) років; за ч. 4 ст. 185 КК України покарання у виді позбавлення волі строком на сім (7) років. Згідно ч. 1 ст. 70 КК України, шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворого, остаточно визначити покарання у виді позбавлення волі строком на сім (7) років» [11].

Висновки та перспективи подальших досліджень. Повномасштабне вторгнення в Україну назавжди змінило життя нашої країни, що відбилося і у вимушеному обранні вектору розвитку кримінального законодавства в сторону підсилення кримінальної відповідальності за окремі кримінальні правопорушення. Це водночас вплинуло як на особливості кваліфікації діянь, так і на процес призначення покарання. В літературі на ґрунті практики сформувалася думка про обов'язковість кваліфікації будь-якої крадіжки, вчиненої

в умовах воєнного стану за ч. 4 ст. 185 КК України, що у значній кількості випадків призводить до кваліфікації діяння як сукупності кримінальних правопорушень, та, відповідно, до призначення покарання за сукупністю кримінальних правопорушень. Такий алгоритм повинен зберігатися і при вчиненні крадіжки, поєднаної із проникненням у житло, інше приміщення чи сховище. Але аналіз вироків не показав однозначності такої тенденції. Причини цього однозначно підлягають встановленню, оскільки це не вписується хоч і не в однозначну, але сприйняту більшістю парадигму призначення покарання. Тому і в подальшому практика призначення покарання повинна докладно аналізуватися і на підставі цього робитися однозначні висновки і рекомендації щодо застосування правових норм. На сьогодні, на жаль, практика є значною мірою розбалансованою, що однозначно негативно впливає на її якість.

Література.

1. Абакіна-Пілявська Л. М. Крадіжка: кримінально-правова та кримінологічна характеристика кримінального правопорушення в умовах воєнного стану. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 2. С. 627-629. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-2/154>.
2. Вознюк А. А. Воєнний та надзвичайний стан як обставини, що впливають на кваліфікацію кримінального правопорушення або призначення покарання. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 6. С. 308-317. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-6/69>.
3. Кравець Р. Ю. Крадіжка під час війни: короткий огляд судової практики. *Юридичний інтернет ресурс. Протокол UA*. URL: https://protocol.ua/ua/kradigka_pid_chas_viyini_korotkiy_oglyad_sudovoi_praktiki/.
4. Сподарик Ю. В. Окремі аспекти притягнення до кримінальної відповідальності за крадіжку, вчинену в умовах дії воєнного або надзвичайного стану. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 9. С. 307-310. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-9/73>.
5. Острогляд О. В., Лотоцький М. В. Судова практика щодо призначення покарання за крадіжку, вчинену в умовах воєнного стану. <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/11/68.pdf>.
6. Вирок Полтавського районного суду Полтавської області у Справі № 545/3246/20 від 26.06.2024. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/120013650>.
7. Вирок Соснівського районного суду м. Черкаси у справі № 712/2805/22 від 04 жовтня 2022 року. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106623609>.
8. Вирок Ленінського районного суду м. Миколаєва у справах № 489/1537/20 від 20 грудня 2023 р. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/115787485>.
9. Вирок Полтавського районного суду Полтавської області у справі № 635/5332/21 від 15.04.2024. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/118356911>.
10. Вирок Ковпаківського районного суду м. Суми у справі № 592/10439/1816 вересня 2024 року. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/121628050>.
11. Вирок Роменського міськрайонного суду Сумської області у справі № 585/1500/20 від 14 травня 2024. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119041672>.

References.

1. Abakina-Pilyavska, L. M. (2024). Kradizhka: kryminalno-pravova ta kryminolohichna kharakterystyka kryminalnoho pravoporushennya v umovakh voiennoho stanu [Theft: criminal-law and criminological characteristics of a criminal offense under martial law]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. no. 2, pp. 627-629. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-2/154>.
2. Vozniuk, A. A. (2022). Voiennyi ta nadzvychainyi stan yak obstavyny, shcho vplyvayut na kvalifikatsiyu kryminalnoho pravoporushennya abo pryznachennya pokarannya [Martial and emergency law as circumstances affecting the qualification of a criminal offense or sentencing]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. no. 6, pp. 308-317. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-6/69>.
3. Kravets, R. Yu. (n.d.). Kradizhka pid chas viyny: korotkyi ohliad sudovoi praktyky [Theft during war: brief review of judicial practice]. *Yurydychnyi internet resurs. Pro-tokol UA*. Available at: https://protocol.ua/ua/kradigka_pid_chas_viyini_korotkiy_oglyad_sudovoi_praktiki/.
4. Spodaryk, Yu. V. (2024). Okremi aspekty prytyahennya do kryminalnoi vidpovidalnosti za kradizhku, vchynenu v umovakh diyi voiennoho abo nadzvychainoho stanu [Certain aspects of criminal liability for theft committed under martial or emergency law]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal*. no. 9, pp. 307-310. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-9/73>.
5. Ostrohlyad, O. V., & Lotots'kyi, M. V. (n.d.). Sudova praktyka shchodo pryznachennya pokarannya za kradizhku, vchynenu v umovakh voiennoho stanu [Judicial practice on sentencing for theft committed under martial law]. Available at: <https://conf.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/11/68.pdf>.
6. Virok Poltavskoho raionnoho sudu Poltavskoyi oblasti u spravi № 545/3246/20 vid 26.06.2024 [Ruling of Poltava District Court of Poltava Oblast in case No. 545/3246/20 dated June 26, 2024]. (2024). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/120013650>.
7. Virok Sosnivs'koho raionnoho sudu m. Cherkasy u spravi № 712/2805/22 vid 04 zhovtnya 2022 roku [Ruling of Sosnivskyi District Court of Cherkasy in case No. 712/2805/22 dated October 4, 2022]. (2022). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/106623609>.

8. Virok Lenins'koho raionnoho sudu m. Mykolaieva u spravi № 489/1537/20 vid 20 hrudnya 2023 r. [Ruling of Leninsky District Court of Mykolaiv in case No. 489/1537/20 dated December 20, 2023]. (2023). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/115787485>.

9. Virok Poltavskoho raionnoho sudu Poltavskoyi oblasti u spravi № 635/5332/21 vid 15.04.2024 [Ruling of Poltava District Court of Poltava Oblast in case No. 635/5332/21 dated April 15, 2024]. (2024). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/118356911>.

10. Virok Kovpakivs'koho raionnoho sudu m. Sumy u spravi № 592/10439/1816 veresnya 2024 roku [Ruling of Kovpakivskyi District Court of Sumy in case No. 592/10439/1816 September 2024]. (2024). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/121628050>.

11. Virok Romenskooho miskrayonnoho sudu Sumskoyi oblasti u spravi № 585/1500/20 vid 14 travnya 2024 [Ruling of Romny City-District Court of Sumy Oblast in case No. 585/1500/20 dated May 14, 2024]. (2024). Available at: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/119041672>.

Abstract.

Shinkarov Y. On certain aspects of sentencing for theft combined with breaking into a dwelling, other premises, or a storage facility.

The article is devoted to analyzing the issue of sentencing for theft combined with breaking into a dwelling, other premises, or a storage facility. It highlights the peculiarities of imposing punishment for committing such an offense under martial law. The study is based on the works of contemporary scholars in the field of criminal law who have researched this issue and on the practice of law enforcement, the source of which is the Unified State Register of Court Decisions. It is noted that the open aggression against Ukraine has given rise to complex challenges and a response from the legislator, who has introduced a number of amendments to the current Criminal Code aimed at strengthening criminal liability for criminal offenses against property in particular. The article presents the opinion of scholars that the very fact of committing theft in the presence of a declared martial law leads to the need to qualify the act under Part 4 of Article 185 of the Criminal Code of Ukraine. When theft is committed in conjunction with breaking into a dwelling, other premises, or a storage facility, punishment is automatically imposed for a combination of criminal offenses, since in the presence of a declared state of war, each theft is considered to have been committed in the presence of aggravating circumstances. At the same time, despite this conclusion, which is supported by many scholars, an analysis of sentencing practices demonstrates the existence of another approach. In some court rulings imposing punishment for theft combined with breaking into a dwelling, other storage facility, or premises, the act is not classified as theft committed under martial law. Moreover, this situation is observed in rulings issued several years after the relevant changes were introduced. However, in most cases, the algorithm for imposing punishment under parts 3 and 4 of Article 185 of the Criminal Code of Ukraine is observed.

Keywords: theft, breaking into a dwelling, other premises or storage facility, martial law, war, imposition of punishment.

Стаття надійшла до редакції 25.12.2023 р.

Бібліографічний опис статті:

Шинкарьов Ю. В. Щодо окремих аспектів призначення покарання за крадіжку поєднану із проникненням у житло, інші приміщення чи сховище. Актуальні проблеми інноваційної економіки та права. 2025. № 5. С. 19-23.

Shinkarov Y. On certain aspects of sentencing for theft combined with breaking into a dwelling, other premises, or a storage facility. Actual problems of innovative economy and law. 2025. No. 5, pp. 19-23.

Шинкарьов Юрій Вікторович, кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри правового регулювання економіки Харківського національного економічного університету імені Семена Кузнеця, <https://orcid.org/0000-0003-1173-7975>

Shinkarov Yurii, Candidate of Sciences in Law, Associate Professor, Head of the Department of Legal Regulation of Economy of the Semen Kuznets Kharkiv National University, <https://orcid.org/0000-0003-1173-7975>